

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر توانمندسازی با تاکید بر مدل کانگر و کانانگو

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی اقتصاد، مدیریت، حسابداری و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

پروین پریوند - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

خلاصه مقاله:

توانمندسازی نوعی راهبرد کلان و قابل قبولی است که از آن برای بهبود مستمر استفاده می شود و یک علامت اختصاری جهت به کار گیری شایستگی های کارشناسان در روش های خلاق و نوآور در تمامی جنبه های عملکردی سازمان می باشد تواناسازی همچنین تشویق افراد به مشارکت بیشتر در اتخاذ تصمیم هایی که بر فعالیت های آنان تاثیر گذار است. امروزه با تغییرات و پیشرفت های شگرفی که در فناوری ها، به ویژه فناوری اطلاعات به وجود آمده است، ماهیت کارها، اطلاعاتی و انسان محور شده است، از این رو منابع انسانی سازمان ها کلیدی ترین منبع برای رشد، توسعه و موفقیت آنها است. نیروی انسانی نیز به عنوان عامل اساسی تغییرات و تحولات سازمان، خود در معرض بیشترین تغییرات بوده است و بی توجهی به آن، زمینه به خطر افتادن بهبود و توسعه سازمان را فراهم می کند (کفاشی و حاتمی نژاد، 1388). در این تحقیق محقق ابتدا به بررسی مبانی نظری مرتبط با موضوع تحقیق پرداخته سپس با ارائه مدل مفهومی در ارتباط با موضوع تحقیق پرداخته و به ارائه مدل مفهومی کانگر و کانانگو پرداخته و در نهایت محقق مدل مفهومی خود را با توجه ابعاد و عوامل اثبات شده ارائه می دهد و به تشریح اجزای مدل می پردازد و در نهایت به ارائه پیشنهاد خواهد پرداخت.

کلمات کلیدی:

عوامل موثر، توانمند سازی، کانگر، کانانگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/301585>

